

δυσ-μενής, ής, ἐς, malveillant, hostile; *abs.* οἱ δυσμενέες, *lit.* l'ennemi [δ. μένος].
δυσμενίδης, ου, *adj.* m. méchant, malveillant [δυσμενής].
δυσμενώς, *adv.* avec malveillance οὐ hostile, en ennemi [δυσμενής].
δυσ-μετάδελτος, ος, ον, difficile à changer [δ. μεταβάλλω].
δυσ-μετάθετος, ος, ον, difficile à changer [δ. μετατίθημι].
δυσ-μεταχειριστος, ος, ο. : 1 difficile à manier (filet); *fig.* intraitable || 2 difficile à attaquer [δ. μεταχειρίζω].
δυσμή, ής (ῆ), *seul. plur.* 1 le coucher du soleil, des astres || 2 *p. ext.* la région où le soleil se couche, le couchant, occident [δύνω].
δυσ-μήτηρ, προς, *voc.* δὺςμητηρ (ῆ) mauvaise mère [δ. μήτηρ].
*δυσ-μήτωρ, dor. **δυσ-μάτωρ**, ορος (ό, ῆ) d'une mère dénaturée [*cf.* le *préc.*].
δυσ-μηχανέω-ω, être malheureusement empêché de, *inf.* [δ. μηχανή].
δυσ-μικτος, ος, ον, qui ne se mêle pas ou ne s'unit pas facilement [δ. μίγνυμι].
δυσμικτως, *adv.* de nature à ne pas se mêler facilement [δ. δυσμικτος].
δυσ-μιμητος, ος, ον, difficile à imiter, à contrefaire [δ. μιμέομαι].
δυσ-μνημόνευτος, ος, ον, dont il est difficile de se souvenir [δ. μνημονεύω].
δυσ-μοιρος, ος, ον, infortuné [δ. μοῖρα].
δύσ-μορος, ος, ον, malheureux, infortuné [δ. μόρος].
*δυσμορφία, *ion.* -λη, ής (ῆ) difformité [δύσμορφος].
δύσ-μορφος, ος, ον, difforme, laid [δ. μορφή].
δυσμόρως, *adv.* malheureusement [δύσμορος].
δυσ-νικητος, ος, ον, difficile à vaincre [δ. νικάω].
δύσ-νιπτος, ος, ον, difficile à effacer en lavant [δ. νίπτω].
δυσνοέω-ω (*seul. prés.*) être hostile à, en vouloir à, *dat.* [δύσνοος].
δύσ-νοια, ας (ῆ) malveillance, hostilité [δύσνοος].
δύσ-νοος-ους, οος-ους, οον-ουν, malveillant, hostile [δ. νόος].
δύσ-νυμφος, ου, *adj. f.* malheureuse jeune femme [δ. νύμφη].
δυσ-ξύμβολος ου **δυσ-σύμβολος**, ος, ον, d'un commerce difficile, peu sociable [δ. ξύμβολος].
δυσ-ξύνητος ου **δυσ-σύνετος**, ος, ον, difficile à comprendre [δ. ξυνίημι].
δυσ-ξύνητος, ος, ον, difficile à mettre d'accord [δ. ξυντίθημι].
δύσ-ογκος, ος, ον, très lourd [δ. ὄγκος].
δυσσοδέω-ω (*seul. prés.*) marcher péniblement [δύσσοδος].
δυσσοδία, ας (ῆ) mauvaise voie [δύσσοδος].
δύσ-οδμος, ος, ον, c. δύσσομος, qui sent mauvais, fétide || *Sup.* -ότατος [δ. ὀδμή].
δύσσοδο-παί(πα)λος, ος, ον, aux roches impraticables [δύσσοδος, παί(πα)λα].
δύσ-οδος, ος, ον, d'accès difficile, infranchissable [δ. ὁδός].
δυσ-οίζω (*seul. prés.*) être effrayé, redouter, craindre [δ. *οίζω, *cf.* οίζεις].
δυσ-οίκητος, ος, ον, inhabitable [δ. οικήω].

δύσ-οιμος, ος, ον, dont le chemin est difficile, inaccessible [δ. οἶμος].
δύσ-οιστος, ος, ον, difficile à supporter, intolérable [δ. οἶσσομαι].
δυσ-οίωνιστος, ος, ον, de mauvais augure [δ. οἶωνίζομαι].
δυσ-όκνως, *adv.* avec regret, avec peine [δ. ὀκνος].
δύσ-ομβρος, ος, ον, qui tombe comme une pluie violente [δ. ὀμβρος].
δυσ-όμιλος, ος, ον : 1 dont le commerce est funeste || 2 d'un commerce difficile [δ. ὀμιλος].
δυσ-όμματος, ος, ον, mort [δ. ὀμμα].
δυσ-όνειρος, ος, ον : 1 qui fait de mauvais rêves || 2 qui provoque de mauvais rêves [δ. ὄνειρος].
δυσ-όρατος, ος, ον, difficile à voir [δ. ὀράω].
δυσ-όργητος, ος, ον, irascible [δ. ὀργάω].
δύσ-οργος, ος, ον : 1 irascible || 2 irrité [δ. ὀργή].
δύσ-ορμος, ος, ον : 1 où il est difficile d'aborder || 2 qui empêche d'aborder [δ. ὀρμος].
δύσ-ορνς, ἰθος (ό, ῆ) 1 de mauvais augure || 2 qui va, agit ou s'accomplit sous de mauvais auspices [δ. ὀρνς].
δυσ-οσμια, ας (ῆ) mauvaise odeur [δ. ὀσμή].
δυσ-οουρία, ας (ῆ) rétention d'urine [δ. οὖρον].
δυσ-ούριστος, ος, ον, qu'on ne peut diriger à l'aide d'un vent favorable, d'ou irrémédiable [δ. οὐρίζω].
δυσπάθεια, ας (ῆ) 1 affliction profonde || 2 insensibilité contre la douleur, d'ou fermeté d'âme [δυσπαθής].
δυσπαθέω-ω, être désagréablement affecté; supporter avec peine ou avec impatience [δυσπαθής].
δυσ-παθής, ής, ἐς : 1 qui ressent vivement la souffrance || 2 impassible contre la douleur [δ. πάθος].
δυσ-πάλαιστος, ος, ον : 1 inévitable || 2 irrésistible || 3 dont on ne peut venir à bout (œuvre, entreprise) [δ. παλῖω].
δυσ-πάλαμος, ος, ον, irrésistible [δ. παλάμη].
δυσπαλάμως, *adv.* sans pouvoir résister.
δυσ-παλής, ής, ἐς, irrésistible [δ. πάλη].
δυσ-παράδελτος, ος, ον, incomparable [δ. παραβάλλω].
δυσ-παράδουλος, ος, ον, difficile à persuader, opiniâtre [δ. παράδουλος].
δυσ-παράθελκτος, ος, ον, difficile à émouvoir par des caresses [δ. παραθέλω].
δυσ-παράκλητος, ος, ον, inexorable [δ. παραιτέω].
δυσ-παρακολούθητος, ος, ον : 1 difficile à suivre, c. à d. à comprendre || 2 qui suit ou comprend avec peine [δ. παρακολουθέω].
δυσ-παρακόμιστος, ος, ον, difficile à transporter [δ. παρακομίζω].
δυσ-παρὰμυθητος, ος, ον, difficile à calmer (par des exhortations) [δ. παρὰμυθεομαι].
δυσ-πάρηνος, ος, ον, dont la couche est funeste.
δυσ-παρηγόρητος, ος, ον, difficile à consoler, inconsolable [δ. παρηγορέω].
δυσ-παρηγορος, ος, ον, inexorable [*cf.* le *préc.*].
Δύσ-παρις, *gén.* ἰδος, *voc.* ι, malheureux ou funeste Paris [δ. Πάρις].